

EL dia

PARENTESI

Ada Castells

www.adacastells.com

Antipàtics galeristes

L'ICIC, és a dir, la Generalitat, ha donat un ajut a una associació de galeristes perquè elaborin un estudi. L'objectiu és saber per què no entra més públic als seus establiments. Pregunto alarmada al conseller de què va tot plegat. En principi, la idea no pinta gaire bé: sona a diners públics altre cop invertits a generar titulars i poca cosa més. Tresserras, que és un home assenyat, em veu venir de lluny i m'explica que l'estudi és imprescindible per trobar solucions en un sector que és complex i dinamitza l'economia catalana. D'acord, donarem un bri de confiança a aquest conseller, que dins la gamma de consellers que hi ha i hi ha hagut, és dels millors que tenim. Per ara, però, mentre no podem gaudir de la tan preuada eina, ofereixo gratuïtament al país una hipòtesi de per què mai ningú no entra a les galeries. Visc en un barri que n'és ple i n'he pogut elaborar un treball de camp. Tal com apunta un col·lega de la *canallesca*, el principal motiu és que els galeristes no saluden, no somriuen, sempre fan cara de pal. Naturalment, jo no vaig pel món amb un vestit d'Armani, ni la meva professió m'ho permet ni m'interessen aquestes exhibicions. Potser si hi anés seria més ben atesa. Tant se val. El cas és que per anar trobant solucions a un sector que pot fer aixecar el país, suggereixo que Cultura organitzi un curs per als afectats anomenat *Iniciació a l'actitud de botiguer*. Es tractaria d'abandonar el posat d'elitista esquiu i atrevir-se amb una actitud servicial. No se sap mai qui hi pot haver dins una camisa de la temporada passada. Ai! Me n'oblidava. No es pot generalitzar, hi ha galeristes que són tot somriure, n'hi ha que fins i tot són unes persones meravelloses... D'acord?